

Похваливане (съ радостливе вънкъ), *vn.* l'acclamation *f.*

Похватенъ, *adj.* habile, capable de, adroit, apte à, savant; || ставамъ —, *vn. fam.* se dégauchir (*voyez* Способенъ).

— човѣкъ, *sm.* une capacité. [prement.]

Похватно, *adv.* dextrement, gentiment, pro-

Похватность, *sf.* la capacité, aptitude à, dexterit , intelligence *f.*, génie, savoir faire *m.*, gentillesse, industrie *f.*, chic *m.*; || *fig.* l'art *m.*; || живѣя съ —, *vn.* vivre d'industrie.

Похвать, *sm.* l'adresse *f.*; || *fig.* le man ge.

Похващамъ, *va.* toucher. [adv. au manier.]

Похващане, *sn.* le maniement; || при —,

Похлунка, *sf.* Chim. le d me; 1. (на колѣ-
ното), le poix; || *An. it.* la roulette; 2. (на
пишлокъ), Anat. le pr pice; || което са

относя до —, pr ptial, *adj.*; 3. (на ча-
совникъ), la cuvette.

Похранене, *sn.* l'inhumation *f.*, le deuil, les funérailles *f.*; || —ne, *pl.* les obs『ques *f.*

Похраненъ, *adj.* funèbre, fun『raire.

Похранявамъ, *va.* inhumer, enterrer, ensevelir.

Похраняване, *sn.* l'enterrement *m.*

Похрачевамъ, *vn.* crachoter.

Похромева (за комъ), *v. imp.* il feind.

Похромване, *sn.* la feinte.

Поцѣтена щампа, *sf.* le lavis.

Поцѣтъ (вансанъ), *adj.* teint.

Поцѣтникъ, *sm.* un coloriste; *s.* enlumi-
neur, euse.

Поцѣтывамъ (вансувамъ), *va.* teindre, peinturer, peindre, enluminer; 1. (картина), colorier; 2. (пакъ), reteindre; 3. (съ сиво
цѣтило), grisailleur.

Поцѣтыване и -тene, *sn.* le teint, le pein-
turing, le coloris, enluminure *f.*; || (кар-
тина), le coloriage.

Поченатъ или Пустнать (за бѣжча съ
вино), *adj.* en perce *f.*

Поченвамъ и -нувамъ, *va.* prendre l'ini-
tiative *f.*; 1. Jur. intenter; 2. (изново), re-
commencer; 3. (пушкамъ буре съ вино),
percer, mettre en perce *f.*

Поченване (изново), *sn.* le recommencement.

Поченка, *sf.* l'initiative *f.*, principe *m.*, t『renne
f.; || правя — наѣкому или пр『имамъ пары
за —, *va.* t『renner.

Почернило жито, *sn.* blé charbonné *m.*

Почернѣлъ, *adj.* terne; || (отъ слѣнцето),
basan .

Почернявамъ, *va.* *vn.* noircir, ternir, se
brunir; 1. (дъро),  b ner; 2. (кожа),
bronzer; 3. почернива, *v. imp.* il se ternit.

Почерняване, *sn.* la ternissure; || изваждамъ
сълничово — или изгоряване, *va.* d h ler.

Почерпвамъ, *va.* traiter.

Почесть, Почеть и Честь, *sf.* l'honneur *m.*,
gloire *f.*, nom, traitement *m.*; 1. *fig.* la
vogue; 2. което докарва —, honorifique,

adj.; 3. дѣло що са относя до -та, affaire
d'honneur, *f.*; 4. дѣло що докачва -та,
point d'honneur, *m.*; 5. вѣнченъ знакъ за-
—, le porte-respect; 6. давамъ или прави
— съ оръжие, *va.* présenter les armes *f.*

7. имамъ —, *vn. fig.* marquer; 8. отдавамъ
— (салютувамъ), *va.* Milit. Mar. saluer;

9. отдаване — (салютъ, салютация), le
salut; 10. права — наѣкому, *va.* honorer;

11. права послѣдната —, *va.* rendre les
derniers devoirs; 12. придобывамъ —, va-
s'honorer, prendre; 13. на —, vénéré, *adj.*

Почетенъ, *adj.* honorable; -тио, -мент; ||
honoraire, honoré, honorifique, d'honneur,
ad honores, dignus; || (титулъренъ), titulaire.

Почетены имена, *sn. pl.* les honneurs *m.*
— лица, *sn. pl.* les honorabilit s *f.*

Почетливъ, *adj.* obséquieux; -во, -usement;
|| censé.

Почивамъ, *vn.* reposer, se délasser, dormir;

1. (*cu.*) reposer; 2. trepasser, d ceder,
mourir, obiter; 3. почива, *v. imp.* il g t; ||
тука —, ci-g t.

Почиване, *sn.* la récréation; || мѣсто —, le
repos; || безъ — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement

m., pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme-
délassement *m.*; 1. *fig.* la tr ve; 2. *fam.* le
campos; 3. Mar. la débauchée; 4. връме
—, heures de récréations, *f.*; 5. день —,
le séjour; 6. (слѣдъ обѣда пладнусане),
la méridienne; 7. давамъ — на разумъ-тъ,
va se d bander l'esprit *m.*; 8. да наѣма ни-
каква —, n'avoir point de cesse; 9. безъ
—, *adv.* sans débrider, tout courant, d'ar-
gache-pied.

Починъль, *adj.* feu. [siaste-
Почиталникъ, *sm.* un admirateur; *sc.* enthou-
Почитамъ, *va.* respecter, honorer, vénéré,
r verer, estimer, r puter, considérer, re-
garder comme, craindre, croire; 1. *fig.*
priser; 2. (нѣкого), faire 脢at de; 3. (за
нѣщо), tenir; 4. (себе-си честитъ), s' -
estimer heureux; 5. -са (за), *vr.* se croire,
passer pour.

Почитане, *sn.* l'estime *f.*; || *fig.* le culte;
|| достойнъ за —, estimable, *adj.*

Почка, *sf.* la borne; 1. le but; 2. (могилка),
la butte; 3. права -чки или набоивамъ по-
полната пръятъ навръхъ съ плѣва ради
завардеване, *va.* brandonner; 4. поставяне
-чки, Jur. le bornage; 5. олучвамъ -та,
va buter; 6. редъ -чки на прѣграда, le
colombage.

Почървенътъ (съ вино, за вода), *adj.* rougi.
Почтене, *sn.* le respect, honneur *m.*, consi-
deration, vénéré, r verence, dilection *f.*

егard *m.*, soumission, piet  *f.*, les salu-
tations *f.*, cour *f.*; 1. *fig.* l'hommage *m.*, la
vogue; 2. всѣкому по зването прави —,